

Yksinäisyys on kuin suo johon uppoaa. Se on sotaa, se on julmaa. Mielesi kamppailu itseäsi vastaan ei hellitä. Yksinäisyyden voi luoda itselleen tai siihen voi jäädä loukkuun haluamattaan. Taisteluhaavat paranevat, vaikka niistä jää arpia. Mielen tuskan muistaa ikuisesti. Lämmin sana, välittävä katse ovat kuin puudutus ainetta. Yksinäisyys katoaa hetkeksi, muttei katoa. Menettäessäsi kerran luottamuksen ihmisiin yksinäisyydestä tulee tuttu vastustaja. Ympärillä olevat joukkosi tuntuvat vierailta, vaikka ovat läsnä. Luottaisitko toverisi turvaavan selustasi, vai pettääkö hänkin sinut kuin vihollisesi? Sodasta palkinnoksi saadut mitalit ovat kuin tinapaperia povessasi. Metallin kiilto ei hämää menetyksiäsi tai tuo takaisin ystäviäsi. Aika lipuu hitaasti eteenpäin, tartut pulloon ja laitat sen huulillesi. Joku tarttuu olkapäähäsi ja pelastaa sinut humalaltasi. Kenties luottamuksesi palaa ja löydät rauhan keskeltä sotaa.